C/2024/1566

5.3.2024 г.

Становище на Европейския икономически и социален комитет относно промишлената политика като инструмент за намаляване на зависимостите и стимулиране на пазара на ЕС за екологични продукти в ресурсо- и енергоемките отрасли

(становище по собствена инициатива)

(C/2024/1566)

Докладчик: **Matteo Carlo BORSANI**

Съдокладчик: **Dirk JARRÉ**

Решение на Пленарната асамблея	25.1.2023 г.
Правно основание	Член 52, параграф 2 от Правилника за дейността становище по собствена инициатива
Компетентна секция	„Консултативна комисия по индустриални промени“
Приемане от секцията	9.11.2023 г.
Приемане на пленарна сесия	13.12.2023 г.
Пленарна сесия №	583
Резултат от гласуването („за“/„против“/„въздържал се“)	165/0/2

1. **Заключения и препоръки**

1.1. Понастоящем Европейският съюз (ЕС) е изправен пред предизвикателството да намали емисиите на парникови газове и да премине към екологосъобразна икономика. Промишленият сектор на ЕС играе решаваща роля в този преход, но понастоящем се бори и с високите цени на енергията. Комисията разработи промишлена политика за Зеления пакт, съсредоточена върху опростяването на нормативната уредба, достъпа до финансиране, повишаването на уменията и издръжливите вериги на доставки.

1.2. Декарбонизацията на обществото и на европейската икономика може да създаде благоприятен цикъл за ресурсо- и енергоемките отрасли и за околната среда, като увеличи търсенето на декарбонизирани продукти от тези сектори. В идеалния случай това ще улесни процеса на по-екологична трансформация, ако ресурсо- и енергоемките отрасли, други сектори и домакинствата преминат към екологична енергия, след като тя бъде налична в достатъчни количества и на разумни и предвидими цени. Поради това във възможно най-кратък срок трябва да бъде създадена нова регулаторна рамка за цените на енергията, която да се основава на ниските цени на енергията от възобновяеми източници и да избягва следването отблизо на цените на газа.

1.3. Европейският икономически и социален комитет (ЕИСК) подчертава необходимостта ресурсо- и енергоемките отрасли да бъдат включени по подходящ начин в изготвянето на тези политики и в изпълнението на амбициите на ЕС за неутралност по отношение на климата на всички равнища. Комитетът препоръчва секторните политики да се разработват в съответствие със специфичните пречки и нужди на различните отрасли. Това може да бъде постигнато и чрез засилване на координацията и съгласуваността между промишлените политики, търговските политики и политиките в областта на климата на равнището на Европейската комисия.

1.4. Трябва да се избягват дублиращи се разпоредби и свръхрегулиране, а новото или преразгледаното законодателство на ЕС трябва да бъде подложено на строги проверки на конкурентоспособността, за да се създадат регулаторни облекчения и да се привлекат и запазят инвестициите в екологизирането на вътрешния промишлен капацитет.

1.5. ЕИСК отбелязва, че Европа бързо определи амбициозни цели за Европейския зелен пакт, но бавно актуализира рамковите условия, за да даде възможност за бърза трансформация. Като се има предвид настоящата ситуация, такъв е случаят и с промишлената политика за Зеления пакт и Законодателния акт за промишленост с нулеви нетни емисии ([1]), въпреки че по отношение на някои проблеми, например по-бързото издаване на разрешения, се наблюдава подобрение.

([1]) COM(2023) 161 final.

1.6. В този контекст ЕИСК подчертава, че осигуряването на финансиране и инвестиционна подкрепа за екологичния преход също е от жизненоважно значение. Инструментите на политиката за създаване на пазари и политиките за защита на потребителите също могат да стимулират преминаването към екологосъобразни продукти и технологии.

1.7. ЕИСК подчертава, че за ефективна промишлена политика са необходими интервенции както по линия на търсенето, така и по линия на предлагането. Интервенциите от страна на търсенето могат да включват насърчаване на съдържанието от европейски произход в продуктите, прилагане на устойчиви обществени поръчки и създаване на пазар за екологични продукти. Интервенциите по линия на предлагането могат да включват създаване на регулаторна рамка в подкрепа на модели за производство с чисти технологии, улесняване на производството и потреблението на декарбонизирана енергия и подкрепа на развитието на инфраструктура за водород. Важно за конкурентоспособността на промишлените отрасли на ЕС в световен мащаб, особено на ресурсо- и енергоемките отрасли, е и въвеждането на дългосрочни механизми за улесняване на производството, достъпността и потреблението на декарбонизирана електроенергия и енергия на конкурентни цени в световен мащаб.

1.8. ЕИСК подчертава че, ако не се осигурят равнопоставени условия на конкуренция в световен мащаб чрез добре разработена търговска политика и силни инструменти за търговска защита, амбициозните цели на ЕС в областта на климата няма да бъдат постигнати. Всъщност ЕС трябва да предприеме действия срещу нелоялната конкуренция от трети държави, като укрепи търговските отношения с богати на ресурси партньори, които се придържат към лоялната търговия. Необходимо е да се засили надзорът на пазара, за да се гарантира съответствието на вносните стоки с изискванията и да се гарантира, че те се произвеждат съгласно стандартите и разпоредбите на ЕС, включително що се отнася до съдържанието на рециклирани материали в тях.

1.9. ЕС следва да се стреми да постигне своите цели в областта на климата, като същевременно насърчава икономическия растеж и създаването на работни места. Във всички държави членки следва да се въведат мерки за повишаване на квалификацията и преквалификация на работниците. Освен това инициативите, инвестициите и политиките в тази рамка следва да включват целенасочени мерки за общностите с ниски доходи, нискоквалифицираните работници и групите, които са станали уязвими поради екологичния преход.

1.10. ЕИСК препоръчва да се развие необходимият институционален и бюрократичен капацитет на национално равнище в държавите членки, за да се управляват промишлената политика за Зеления пакт, законодателния акт за преход към нулеви нетни емисии и създаването на екологосъобразни пазари.

1.11. Същевременно ЕИСК призовава Комисията и държавите членки да създадат стратегическа промишлена политика за засилване на секторните промишлени политики и необходимите промени в системата на управление на ЕС и да проведат открит дебат и ефективни дискусии в гражданското общество по тези въпроси. Тези дебати следва да се водят по същество, да бъдат гъвкави и да доведат до резултати в близко бъдеще.

1.12. Всеки опит за създаване на стратегическа секторна промишлена политика ще се провали без наличието на стратегическа информация за научното, технологичното и секторното развитие. ЕИСК насърчава Европейската комисия да проучи нови начини и средства за събиране и анализ на ключовите данни за разработването на стратегическа промишлена политика в бъдеще. Освен това Комисията следва да изготвя периодични оценки на политиките, свързани с декарбонизацията на ресурсо- и енергоемките отрасли с цел измерване на въздействието върху конкурентоспособността и икономическата издръжливост на ЕС. Те следва да се извършват на равнището на ЕС и да включват социалните партньори.

2. **Въведение и контекст**

2.1. През 2019 г. при промишленото производство в ЕС бяха отделени около 3,1 гигатона (Gt) CO_2 — под 9 % от емисиите на CO_2 в световен мащаб за същата година. От друга страна, емисиите на CO_2 в резултат на потреблението в ЕС са били 3,4 Gt, което представлява 10 % от световните емисии на CO_2. По-голямата част от тези емисии на CO_2 се дължат на производството на стоки, внесени за потребление в ЕС и към настоящия момент се отделят в държави извън ЕС, по-специално в Китай (27 %), Русия (12 %) и Съединените щати (8 %) (данни от 2019 г. ([2])).

2.2. Екосистемата на енергоемката промишленост обхваща широк кръг от отрасли, като например химическата промишленост, стоманодобива, производството на хартия, на пластмаса, минното дело, добива и откритите разработки, рафинериите, циментовата промишленост, дърводобива, производството на каучук, цветните метали, стъкларството, керамиката и изкуствените влакна. Тези сектори се отличават с висока енергийна и въглеродна интензивност и с обстоятелството, че са изходната точка на множество вериги за създаване на стойност, осигурявайки суровини, преработени и междинни материали. Екосистемата на енергоемките отрасли в Европа осигурява заетост на 7,8 милиона души и обща добавена стойност, възлизаща на 549 милиарда евро (4,55 % от общата добавена стойност за ЕС). През 2019 г. на нея се падат 22 % от всички емисии на парникови газове в ЕС.

([2]) https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/ddn-20220524-1

2.3. Докато промишлената политика засилва мерките за намаляване на въздействието на икономическите дейности върху биосферата, енергийната криза кара държавите от ЕС да разчитат на други държави, които имат по-ниски разходи за енергия и по-висок въглероден отпечатък. Това допълнително отваря вратата за конкуренти от региони с по-ниски разходи за енергия, което води до рязко увеличаване на евтиния внос (често с много по-висок въглероден отпечатък) и до загуба на пазарен дял в световен мащаб. Това може да се окаже потенциално вредно за Зеления пакт на ЕС и показва спешната необходимост от силна промишлена политика на ЕС, която да е в състояние да гарантира икономическа издръжливост и отворена стратегическа автономност.

2.4. Предвид гореизложеното съвременната епоха може да се разглежда като възраждане на промишлената политика в Европа. Промишлената политика на Европейския зелен пакт, публикувана неотдавна от Европейската комисия, е съсредоточена върху:

— предвидима и опростена регулаторна среда;

— по-бърз достъп до финансиране;

— повишаване на уменията и

— отворена търговия за издръжливи вериги на доставки.

2.5. Освен това законодателния акт за промишленост с нулеви нетни емисии има за цел да стимулира мащабни инвестиции във веригите за създаване на стойност в промишленост с нулеви нетни емисии, включително енергоемките отрасли.

2.6. През последните години ЕС повиши амбициозните си цели в областта на климата за намаляване на въздействието на икономическите дейности върху биосферата, което ще доведе до значително увеличаване на новите разпоредби през следващите години.

2.7. На равнището на ЕС следва да се прилагат по еднакъв начин ефективни мерки за повишаване на квалификацията и преквалификация на работниците, както и политики за подпомагане (включително парична подкрепа или услуги за засегнатите работници в ресурсо- и енергоемките отрасли). Необходими са и целенасочени инициативи на пазара на труда за регионите, които са най-силно засегнати от промишлената трансформация, с участието на общности с ниски доходи, нискоквалифицирани работници и групи, които са станали уязвими по време на екологичния преход.

3. **Управление на прехода в ресурсо- и енергоемките отрасли и създаване на екологосъобразни пазари в ЕС**

Декарбонизация на ресурсо- и енергоемките отрасли: изготвяне на политики, печеливши за всички

3.1. Усилията за декарбонизация в ресурсо- и енергоемките отрасли ще окажат решаващо въздействие върху цялостния процес на трансформация, тъй като те са източник на значителни емисии на парникови газове и потребяват много суровини. Следователно едно чувствително намаляване на емисиите на CO_2, отделяни от ресурсо- и енергоемките отрасли, ще се отрази и на ефективността на трансформацията, измерена чрез енергийната възвръщаемост на инвестициите ([3]) и очакваното въздействие върху климата поради използваните в процеса възобновяеми енергийни източници.

3.2. Решенията за декарбонизация следва да бъдат съсредоточени върху специфичните нужди и пречки, с които се сблъсква всеки отделен отрасъл в собствения си процес. Поради това отрасловите политики могат да представляват най-добрият вариант.

3.3. Освен това Комисията следва да осигури координация и съгласуваност между промишлените политики, търговските политики и политиките в областта на климата.

3.4. Законодателните и регулаторните процеси обаче представляват сложна бюрократична рамка, която в някои случаи прави екологосъобразните инвестиции по-малко привлекателни за промишлените отрасли. За да се създадат регулаторни облекчения и да се привлекат и запазят зелените инвестиции, новото или преразгледаното законодателство на ЕС следва да подлежи на строги проверки на конкурентоспособността.

3.5. Във връзка с това Комисията следва да изготвя периодична оценка на политиките, свързани с декарбонизацията на ресурсо- и енергоемките отрасли с цел измерване на въздействието върху конкурентоспособността и икономическата издръжливост.

3.6. Създаването на стабилни и предвидими пазари и бизнес среда също е от съществено значение, за да се даде възможност на ресурсо- и енергоемките отрасли да започнат своя процес на декарбонизация и да допринесат за трансформацията.

([3]) Енергийната възвръщаемост на инвестициите е мярка за нетната енергия, произведена от даден енергиен източник, съотнесена към количеството енергия, вложено в добива, преноса и преобразуването ѝ в използваема форма, напр. количеството енергия, използвано за производството на слънчев панел, спрямо енергията, произведена от този панел през целия му жизнен цикъл.

3.7. Стратегическият подход на Китай и огромният успех на Закона на САЩ за намаляване на инфлацията изискват стратегически и убедителен отговор от страна на Европа. Европа се възприема като лидер на екологосъобразната програма след изготвянето на Европейския зелен пакт през 2019 г. Въпреки че ЕС иска да бъде считан за лидер на екологичния преход, неговите инвестиции в тази област са много по-малки от тези на Китай и по-малко гъвкави от тези на САЩ. Субсидиите за производство и данъчните облекчения по линия на Закона на САЩ за намаляване на инфлацията водят до това дружествата от ЕС да прехвърлят своите инвестиции в екологични технологии в САЩ в ущърб на Европа. Европа трябва да реформира своята система на управление, за да може да се конкурира със САЩ и Китай.

3.8. Освен това координацията между различните области на политика следва да се оценява ежедневно, а не само в рамките на един продължителен процес.

3.9. Всеки опит за създаване на стратегическа секторна промишлена политика изисква наличието на стратегическа информация за научното, технологичното и секторното развитие. Следва да се проучат нови начини и средства за събиране и анализиране на ключовите данни за разработването на стратегическа промишлена политика в бъдеще.

Стимулиране на конкурентоспособността на ЕС с цел избягване на зависимости

3.10. През следващите години ЕС ще се нуждае от огромни количества суровини от критично и стратегическо значение, за да изпълни изискванията на екологичния и цифровия преход и едновременно с това да запази отворената стратегическа автономност на Европа. Ресурсо- и енергоемките отрасли са важни доставчици на материали и продукти в подкрепа на екологичния преход в други сектори на икономиката, но същевременно са и потребители на енергия от възобновяеми източници и екологични продукти, които ще бъдат произведени от тях. Следователно стабилното предлагане ще бъде от съществено значение. Освен това следва да се обърне специално внимание и на продуктите надолу по веригата, които са от стратегическо и ключово значение за декарбонизацията на икономиката на ЕС.

3.11. В няколко проучвания ЕС и Съвместният изследователски център (JRC) вече определиха продукти и технологии, които са от решаващо значение за усилията за декарбонизация, и които следва да бъдат взети предвид при разработването на бъдещите политики на ЕС ([4]). Промишлеността на ЕС е в конкуренция с опорочен внос от трети държави, който в някои случаи се ползва от държавно регулирани цени на енергията и значителни субсидии. В този смисъл настоящата енергийна криза в Европа представлява екзистенциална заплаха за европейската промишлена база.

3.12. Политиките на ЕС в областта на климата и промишлеността следва да бъдат съгласувани, за да се подпомогне промишлеността на ЕС в спазването на поетия от нея ангажимент за намаляване на емисиите на CO_2 както на европейско, така и на световно равнище. Ето защо ЕС следва да продължи да защитава ресурсо- и енергоемките отрасли срещу изместването на въглеродни емисии. Освен това, като се има предвид спешната необходимост от насърчаване на електрификацията на промишлените процеси, Комисията следва да измени насоките относно определени мерки за държавна помощ в контекста на системата за търговия с квоти за емисии на парникови газове след 2021 г. Списъкът на секторите, които отговарят на условията за компенсиране на непреките разходи за въглеродни емисии, възникващи при прехвърляне на разходи за емисии на парникови газове в цените на електроенергията, следва да бъде разширен, за да отрази настоящите по-високи цени на електроенергията и да включи отраслите и подотраслите, изложени на риск от изместване на въглеродни емисии, които имат значителен потенциал за електрификация.

3.13. Освен това ЕИСК приветства предложението на Комисията за регламент за подобряване на структурата на пазара на електроенергия в Съюза с цел гарантиране на основни енергийни доставки на регулирани и стабилни цени.

3.14. Не на последно място, законодателният акт за промишленост с нулеви нетни емисии и промишленият план за Зеления пакт съществуват на хартия, но все още трябва да бъдат превърнати в интервенции в тази област на политика. Освен това ЕС следва да инвестира в създаването на необходимия институционален и бюрократичен капацитет в рамките на държавите членки за управление на прехода към нулеви нетни емисии и за създаване на екологосъобразни пазари.

4. **Екологосъобразните пазари и характеристиките на ефективната промишлена политика на ЕС**

4.1. Амбициозният курс към декарбонизация за постигане на въглеродна неутралност включва радикална трансформация на европейската промишленост, което налага увеличаване на производствения капацитет и развитие на технологиите, предимно чрез стимулиране на инвестициите и изграждане на пазари за екологосъобразни продукти (въз основа на показателя за въглеродния отпечатък).

([4]) Вж. Carrara, S. и др., *Supply chain analysis and material demand forecast in strategic technologies and sectors in the EU — A foresight study* („Анализ на веригата на доставки и прогноза за търсенето на материали в стратегическите технологии и сектори в ЕС — прогнозно проучване“), Служба за публикации на Европейския съюз, Люксембург, 2023 г., doi:10.2760/386650, JRC132889.

4.2. Декарбонизираното промишлено производство може да се окаже в неравностойно конкурентно положение спрямо конвенционалното промишлено производство с висок въглероден интензитет. Това се дължи на по-високите рискове при въвеждането на нови технологии, по-високите оперативни разходи и по-високите разходи за вложени ресурси. Създателите на политики разполагат с редица възможности за намеса по линия на търсенето или предлагането на емисии на CO_2. По отношение на предлагането това би могло да включва схемата за търговия с емисии (СТЕ) и механизма за корекция на въглеродните емисии на границите (МКВЕГ), както и публична подкрепа за инвестиции, иновации, научноизследователска и развойна дейност и входна енергия. Мерките по линия на търсенето биха могли да се съсредоточат върху екологосъобразните обществени поръчки, по-специално чрез предоставяне на информация за екологосъобразни продукти.

Интервенции по линия на търсенето

4.3. Търговската реализация на промишлени продукти с ниски емисии се сблъсква със системни пречки. Екологизирането на промишлеността на ЕС следва да бъде съпроводено от ефективни кампании за повишаване на осведомеността, субсидии за производството и сходни мерки, за да се гарантира плавно увеличаване на търсенето на продукти на екологосъобразните пазари.

4.4. Понастоящем значителни части от промишлените вериги за създаване на стойност се намират в чужбина, което поставя европейската икономика и общество в очевидно уязвимо положение. Поради това ЕС следва да насърчава съдържанието от европейски произход в продуктите по протежение на световните вериги за създаване на стойност. Обществените поръчки следва да стимулират стоките, произведени от компоненти с произход от ЕС. В критериите за възлагане на поръчката публичните власти следва да отдават между 15 % и 30 % тежест за приноса на офертите към устойчивостта и издръжливостта. Това излиза извън рамките на обикновените критерии за (ниска) цена и е в съответствие с принципа на „икономически най-изгодната оферта“ и следва да доведе до по-обвързващ подход спрямо устойчивостта/„икономически най-изгодната оферта“.

Екологизиране на обществените поръчки

4.5. Въпреки че засега не е довело до значителни резултати по отношение на емисиите на CO_2, екологизирането на обществените поръчки ще бъде от полза за целите на ресурсо- и енергоемките отрасли за декарбонизация. Това може да бъде и още един начин за изграждане на пазари за екологични продукти. Таксономията на ЕС ([5]), създадена в подкрепа на устойчивите инвестиции, чрез определяне на ясни критерии на отраслово равнище за това какво се счита за екологосъобразна дейност, би могла да се използва и за вземане на решения относно обществените поръчки, научноизследователската и развойна дейност, иновациите и инвестициите.

Интервенции по линия на предлагането

4.6. В този контекст наличието на подходящи регулаторни рамкови условия за насърчаване, създаване и преобразуване на моделите за производство с чисти технологии ще осигури успеха на цялата политика за декарбонизация и ще допълни на практика и на всички равнища амбициите на ЕС за постигане на неутралност по отношение на климата.

4.7. Важно за конкурентоспособността на промишлените отрасли на ЕС, особено на ресурсо- и енергоемките отрасли, е и въвеждането на дългосрочни механизми за улесняване на производството, достъпността и потреблението на декарбонизирана електроенергия и енергия на конкурентни цени в световен мащаб. Необходими са ясна и сбита рамка за конкурентоспособно от гледна точка на разходите производство на водород от възобновяеми източници и „розов“ водород (водород, произвеждан чрез електролиза с използване на ядрена енергия) и механизми за подкрепа на развитието на инфраструктурата за водород и преквалификацията и повишаването на квалификацията на работещите в отраслите, основани на водорода.

4.8. Според ЕИСК настоящите списъци на суровините от критично значение и стратегическите суровини следва да бъдат допълнени в рамките на предложения от Комисията Европейски законодателен акт за суровините от критично значение ([6]) със суровини, важни за екологичния и цифровия преход, които в бъдеще могат да се окажат от критично/стратегическо значение (напр. алуминий, феросплави, синтетичен графит, сребро), както и с вторични суровини, получени след приключването на етапа на потребление (напр. метален скрап).

Търговска политика

4.9. Нито една от тези цели няма да бъде постигната без еднакви условия на конкуренция в световен мащаб чрез добре разработена търговска политика и силни инструменти за търговска защита, за да се защити промишлеността на ЕС от нелоялна конкуренция и дъмпинг от трети държави. ЕС следва да има за цел да гарантира по-бързото прилагане на мерките за търговска защита, по-бързото и по-ефективно провеждане на разследвания и да даде възможност за широкото прилагане на временни мерки.

([5]) Становище на Европейския икономически и социален комитет относно „Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — Таксономия на ЕС, отчитане на предприятията във връзка с устойчивостта, предпочитания по отношение на устойчивостта и доверителни задължения: Насочване на финансирането към Европейския зелен пакт“ (ОВ C 517, 22.12.2021 г., стр. 72).

([6]) COM (2023) 160.

4.10. Въвеждането на МКВЕГ има за цел избягване на изместването на въглеродни емисии и стимулиране на декарбонизацията в световен мащаб. ЕС следва да предприеме всички необходими стъпки, за да гарантира, че МКВЕГ няма да доведе до увеличаване на емисиите на парникови газове в други части на света.

4.11. ЕИСК препоръчва Комисията да направи оценка на ефективността на МКВЕГ за справянето с риска от изместване на въглеродни емисии за стоки, произведени в ЕС за износ в трети държави. Това трябва да се направи по време на периода на оценка, преди мярката да бъде приведена в изпълнение. Ако в доклада се стигне до заключението, че съществува риск от изместване на въглеродни емисии за стоките, произведени в ЕС, Комисията следва да представи законодателно предложение за справяне с тези рискове. Освен това по време на преходния период трябва да бъде проучен широк набор от строги мерки срещу заобикалянето на мерките, които впоследствие да се прилагат по отношение на вноса.

4.12. Необходимо е да се засили надзорът на пазара, за да се гарантира съответствието на внасяните стоки с европейските стандарти, включително по отношение на рециклираното съдържание на тези стоки. ЕС следва да обмисли хармонизиране и укрепване на нормативната уредба на ЕС относно вноса на промишлени стоки и електронната търговия с цел насърчаване на устойчиви и произведени по справедлив начин продукти.

Финансиране и инвестиции

4.13. Необходима е съгласуваност на политиките в различните законодателни актове на ЕС, за да се гарантира предвидимост и да се привлекат екологосъобразни инвестиции, както и за да се подкрепят екологичният преход и конкурентоспособността на промишлеността. Ще бъдат необходими също така разумни инструменти на политиката за създаване на пазари, за да се отчете напълно и да се даде приоритет на стойността на нисковъглеродните промишлени материали и да се увеличи търсенето на продукти, произведени от тези материали.

4.14. Нужно е също така финансиране, за да се даде тласък на научноизследователската и развойната дейност, така че ЕС да заеме водещо място в областта на устойчивото развитие. От ключово значение за ускореното навлизане на иновациите и устойчивостта е опростяването на процеса по кандидатстване за публично финансиране.

4.15. Процедурите за издаване на разрешения следва да се разглеждат в контекста на инвестиционните и иновационните проекти, които имат за цел да подпомагат икономическата конкурентоспособност и екологизирането на икономиката. За повишаването на сигурността на доставките за промишлеността на ЕС е необходимо също така да се определят приоритетни проекти, що се отнася до дейности като минно дело, рафиниране и рециклиране. Ускорените процедури за издаване на разрешения на национално равнище и по-лесният достъп до финансиране ще бъдат от решаващо значение за гарантирането на стратегическа автономност в тези вериги за създаване на стойност. По време на този процес е от съществено значение да се запазят еднаквите условия на конкуренция в рамките на единния пазар на ЕС. Новите възможности за национални субсидии съгласно временната кризисна рамка дават предимство на богатите държави членки, в които сме свидетели на тенденция към повече национални мерки за финансиране.

Кръгова икономика

4.16. За да се насърчи кръговостта, ЕС следва да се съсредоточи върху подкрепата на технологиите и съоръженията за събиране, сортиране и рециклиране. В това отношение кръговата икономика може да бъде инструмент за декарбонизация и за повишаване на търсенето на рециклирани продукти чрез създаването на съответните пазари. За съжаление, самото законодателство създава пречки за рециклирането на отпадъци. За да се стимулират дейностите по рециклиране, е необходимо опростяване.

Брюксел, 13 декември 2023 г.

Председател
на Европейския икономически и социален комитет

Oliver RÖPKE